

Hukuk Fakültesi Öğrencilerinin Bireysel Silahlanma Hakkındaki Bakış Açıları

İdil Yıldırım¹, Ece Karakaptan²

Özet:

Bireysel silahlanma çağımızda üzerinde önemle durulması gerekli bir konudur. Özellikle gençlerin ve hukuk öğrencisi gençlerin bu konudaki tutumları geleceğe projeksiyon açısından oldukça önemlidir.

Amaç: Bu araştırma ile Marmara Üniversitesi hukuku Fakültesi öğrencilerinin bireysel silahlanma konusundaki bakış açılarının ölçülmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Marmara Üniversitesi hukuk fakültesinde öğrenim gören öğrencilere bireysel silahlanma konusundaki tutum ve davranışları ölçme amaçlı bir ölçek-anket uygulanmıştır. Anket konunun uzmanı öğretim üyelerinin yardımı ile oluşturulmuştur. Anket de medyanın bireysel silahlanma konusundaki etkileri, armağan silah kavramı, çocuklara oyuncak silah satılması sorulmuştur. Ayrıca bireylerin eğlenmek amacıyla düğünlerde ve şampiyonluk kutlamalarında silah kullanımı ve diğer bireylerin ölümüne neden olmaları durumunda yargılanmaları sonucunda gereken cezayı alıp almadıkları konusundaki düşünceleri sorulmuştur. Marmara Üniversitesi hukuk fakültesinde okuyan tüm öğrencilerinin %10'nu örneklem kapsamına alınmıştır ve randomize olarak seçilen 310 kişiye anket uygulanmıştır. Sonuçlar SPSS 17.00 veri tabanında değerlendirilmiştir.

Bulgular: Cinsiyet ile bireysel silahlanma arasında bir anlamlı bir ilişki bulunmuştur($X^2 = 12.56$; $p < 0.001$). Aday olarak hukuk mesleği mensubu olma ile bireysel silahlanma isteği arasında anlamlı bir ilişki vardır($X^2 = 9.13$; $p < 0.001$). Silah bulundurma ve taşıma nedeni olarak korunma isteği ön planda geldiği gözlenmiştir (% 84). Diğer bir nedende kendi adaletini kendi uygulama isteğidir(% 74). Oyuncak silah satılmasını hukuk öğrencileri arasında doğru bulmayanların oranı % 89 dur.

Sonuç: Geleceğin hukukçularının bireysel silahlanma konusundaki bilgi ve tutumları önemlidir. Adaleti bireylerin değil devletin kurumları aracılığı ile gerçekleştireceği inancının temsilcileri geleceğin hukuk öğrencileridir.

Anahtar Kelimeler: Hukuk öğrencileri, Bireysel silahlanma, Cinsiyet, Silah Taşıma Nedenleri, Oyuncak Silah.

¹Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi. 3. sınıf öğrencisi. ² Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi. 3. sınıf öğrencisi

Hukuk Fakültesi Öğrencilerinin Bireysel Silahlanma Hakkındaki Bakış Açıları

Giriş

Şiddet, kelimesi Türkçe'ye Arapça'dan geçmiş bir kelimedir ve şedd kelimesinin değişim göstererek şiddet haline gelmesi ile oluşturulmuş bir kelimedir. Bir hareketin kuvvetin veya gücün derecesi manasına gelmektedir. Şemseddin Sami tarafından hazırlanan Kamus-ı Türkî sözlüğünde şiddet; sertlik, sert ve katı davranış, kaba kuvvet kullanma, kaba ve sert, muamele, mükâfat ve ceza vermede mübalağa, peklik, müsaadesizlik, sıkı ve ziyadelik anlamına gelmektedir(Sami, 1987: 771). Kelime özü itibarıyla aşırılık ve normal dışı davranışı içerdiği için bir duygunun aşırılığı veya inandırma veya uzlaşma yerine kaba kuvvet kullanma anlamlarına da gelmektedir.

Oxford English Dictionary'de ise şiddet; "bedene zor uygulama", "bedensel zedelenmeye neden olma", "kişisel özgürlüğü zor yoluyla kısıtlama", "bozma ya da uymama", "rahatça gelişmesine ya da tamamlanmasına engellemek üzere bazı doğal süreçlere, alışkanlıklara, vb. yersiz kısıtlamalar getirme", "anlamın çarpıtılması" "büyük güç, sertlik ya da haşinlik", "kişisel duygularda sertlik", "tutkulu davranışlara ya da dile başvurma" şeklinde tanımlanmaktadır. Fransızca-Türkçe Le Petit Larousse Illustré'de "violentia" kökeninden gelerek, insanların ve nesnelere kaba kuvveti, yamanlık, zorluk, birine karşı zor kullanmak, (viole) anlamlarında kullanılmaktadır. Şiddetin en son bulunduğu nokta ise bireysel silahlanmadır

IANSANIN(<http://www.iansa.org>) (Küçük Silahlara Karşı Uluslararası Eylem Ağı'nın) verilerine göre dünya'da yaklaşık 875 milyon bireysel silah ruhsatı almış kişide silah bulunmaktadır. Bu rakam dünyadaki küçük silahların yaklaşık %74'ne karşılık gelmektedir. Sivillerin elindeki küçük silahlar, devletin elindekilerden daha fazladır.

Dünyada her gün 1000 kişi ateşli silahlardan çıkan kurşunlardan ölmektedir. Sanılanın aksine bu rakamın sadece ¼ ü (250 si) savaşlarda hayatını kayıp edenlerden kaynaklanan ölümlerdir. ¾ ü ise (750 sivil kişi) ise ateşli silahlarla meydana gelen cinayet, intihar, kaza gibi nedenlerle hayatlarını kaybedenlerdir(<http://www.iansa.org>).

Kontrolsüz bireysel silahlanma sonucu ülkemizde Son 10 yılda ateşli silahla 4.773 kişi öldürülmüş, 14.986 kişi yaralanmıştır. Her 100 kişiden 13'ünün ateşli silahlara sahip olduğu ve her yıl yaklaşık 3000 kişinin bireysel silahlardan çıkan kurşunlarla öldüğü ülkemizde, yaklaşık 2,5 milyon ruhsatlı, 8 milyon da ruhsatsız silah kişilerin elinde her an patlamaya hazır bulunmaktadır. Silahlara sahip olanların yakın çevresi de dahil toplumun % 80 de silah vardır denebilir.

Araştırmalar Türkiye’de silah sayısının son 10 yılda 10 kat arttığını göstermektedir(<http://www.umut.org.tr>).

Düğün,sünnet,şampiyonluk kutlamalarında kişiler sevinçlerini silah kullanarak ifade etmeleri çoğu zaman üzücü sonuçlara neden olmaktadır.Birilerinin sevincinin,başka kimselerin üzüntüsüne sebep olan bu gibi olaylara ölümleri,ağır sakatlıkları örnek verebiliriz.Kutlamak için silah kullanımı sonucunda ölümlere sebep olunması durumunda adalet sistemimizde çoğu zaman caydırıcı olmayan cezalar verilmektedir.Bu da her geçen gün bireylerin bu gibi kutlamalarda silah kullanmasının önüne geçilememesi sonucunu doğurmaktadır.Adaleti uygulayacak kişiler hüküm tesis ederken bir eğlence, düğün veya kalabalıkta, havaya ateş ederek herhangi bir kimsenin ölümüne sebep olan kimseye, hem “taksir” göz önüne alınarak asgari altı aya kadar inen hapisle, hem de “olası kast” göz önüne alınarak azami 20 yıl hapisle yargılamaları gerekir.(Yıldırım M.www.arem.gov.tr)

Armağan silah kavramı, Ateşli Silahlar ve Bıçaklar İle Diğer Aletler Hakkında Yönetmelikte belirtilmiştir².Buna göre Armağan silah: Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Genelkurmay Başkanı ile yabancı ülkelerin devlet veya hükümet başkanları, hükümet üyeleri ya da hükümet adına kendilerine hediye edilip, hediye edildiği usulüne göre belgelendirilen tabancalar ile av veya sporda kullanılan her nevi ateşli, ateşsiz silahlar ve bıçaklar armağan silah olarak kabul edilmiştir.

Silah kanunu tasarısında armağan silah kavramı şu şekilde belirtilmiştir:” Birinci ve Üçüncü Kategoride geçen;

1) Yabancı devlet veya hükümet başkanları, hükümet üyeleri, genelkurmay başkanları,

kuvvet komutanları tarafından hediye edilen ve hediye edildiği usulüne uygun olarak

belgelendirilen,

2) Yurt içinde Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Milli Savunma Bakanı

veya İçişleri Bakanı tarafından hediye edilen ve hediye edildiği usulüne uygun olarak

belgelendirilen,silah ve aletlerdir.” (www.mevzuat.adalet.gov.tr)

Ancak silah kanunu tasarısında 2.maddede yer alan “Armağan silah” kavramı, bireysel silahlanmayı meşrulaştırmaktadır. Maddede armağan etme yetkisine sahip olanlar belirlenmişken, kimlere armağan edilebileceği sınırlandırılmamış ve düzenleme genişletilmiştir.Bu sebeple Armağan silah kavramı eleştiriye açılmalı ve kanun kapsamından çıkarılmalıdır(<http://www.umut.org.tr>).

² Ateşli Silahlar Ve Bıçaklar İle Diğer Aletler Hakkında Yönetmelik. Yayımlandığı Resmi Gazete Tarihi - No: 01/06/1991 - 20888

Bireysel silahlanmaya karşı olan mücadelede armağan silah kavramına yer verilmesi ve sınırlarının çizilmemiş olması büyük bir boşluk yaratmaktadır. Bu kavramın da dikkatle incelenmesi ve üzerinde titizlikle durulması gereklidir

Gündemi meşgul eden diğer bir konu olan kuru sıkı tabancalar ise 6136 sayılı "Ateşli Silahlar ve bıçaklar ile diğer aletler hakkında Kanunda silah olarak kabul edilmemiştir. Ancak TCK m.6 ya göre silah kavramının içine saldırı ve savunma amacıyla yapılmış olmasa bile filen saldırı ve savunmada kullanılmaya elverişli diğer şeylerin girdiği kabul edilmiştir. Ses Ve Gaz Fişeği Atabilen Silahlar Hakkında Yönetmelikle kurusıkı tabanca tanımı belirlenmiş ve kurusıkı silah kullanımına ilişkin hükümler getirilmiştir. Bu son derece sevindirici bir gelişmedir. Ancak tam anlamıyla silah kavramı arasında sayılmamış olması uygulamada boşluk yaratmaktadır.

Mahkemeler kurusıkı tabancayı silah olarak yorumlamamakta, böylece adaleti sağlayamamaktadırlar. Yargıtay 8.dairesinin 2007 yılında kurusıkı tabanca ile işlenmiş genel güvenliğin tehlikeye sokulması suçunda şu kararı vermiş ve kurusıkı tabancayı silah olarak saymamıştır :“Silah niteliğinde bulunmayan kurusıkı tabanca ile havaya ateş etme eyleminin 765 sayılı TCK 'nın 264/7 ve 5237 sayılı TCK 'nın 170/1-c madde ve fıkrasında tanımlanan, içinde silah ögesi bulunan suç tipine uygun bulunmadığı açıklanmıştır. Bu nedenle, Devrek Asliye Ceza Mahkemesinin 29/03/2006 gün ve 2005/247 esas, 2006/114 sayılı kararın 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 309.maddesi uyarınca kanun yararına (Bozulmasına), ortadan kaldırılmasına, müteakip işlemlerin mahallinde yapılmasına, dosyanın mahalline gönderilmesi için Yargıtay C.Başsavcılığına tevdiine, 22.02.2007 gününde oybirliğiyle karar verildi." (<http://www.turkhukuksitesi.com>)

Kurusıkı tabancalar suç aleti özelliği taşımaktadırlar. Bu nedenle de kurusıkı silahın öncelikle terminolojik tanımının belirlenmesi, silah tanımı kapsamına alınması gereklidir. Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 6. maddesinde yer alan silah tanımına “kurusıkı”nın dahil edilmesi gerekir. (<http://www.umut.org.tr>.)

Silah olarak sayılmamakla beraber aslında en az silah kadar ciddi boyutlara ulaşan bıçağın da silah olarak kabul edilmesi gerekir. TCK m.6 ya göre silah kavramından saldırı ve savunmada kullanılmak üzere yapılmış her türlü kesici, delici veya bereleyici aletinde anlaşılması gerekir. Ancak mahkemeler bıçağı silah olarak yorumlamamakta,adaleti gereği gibi temin edememektedirler. Ayşe Paşalı davasında olduğu gibi mahkeme failin Ayşe Paşalı'yı öldürmek için kullandığı bıçağı silah olarak kabul etmemiştir.Bu gibi adaletsiz sonuçlarla karşılaşmamak için Ateşli Silahlar ve bıçaklar ile diğer aletler hakkında Kanunda yer alan silah tanımının gözden geçirilmesi ve hukuk uygulayıcılarının silah tanımını yorumlarken dikkat etmesi gerekir(www.yayin.adalet.gov.tr).

Hukuk uygulayıcısı konumundaki ve adaleti temin etmekle görevli meslek mensupları silah taşıma ruhsatı alabilir. Ateşli Silahlar ve Bıçaklar İle Diğer Aletler Hakkında Yönetmeliğin 8.maddesinde silah taşıma ruhsatı verilecek kamu görevlileri arasında Hakim, cumhuriyet başsavcısı, cumhuriyet savcısı ile bu meslekten sayılanlar belirtilmiştir. Barolara kayıtlı bulunan avukatlara, 1512 sayılı Noterlik Kanunu hükümlerine göre noterlik hizmetini yürüten noterlere” Taşıma ruhsatı için gereken evrakları tamamlayıp ikamet ettikleri ilçe Emniyet Müdürlüğü Ruhsat Büro Amirliklerine müracaat etmeleri halinde Kaymakamlık

Makamının uygun görmesi durumunda silah taşıma ruhsatı verilir. Hukuk fakültesi öğrencisi ileride mesleğini yürütürken silah kullanma hakkına sahip olacaktır. Çoğu avukatın, hakimin, savcının silahı mevcuttur. İcra ettikleri mesleğin tehlikeli bir meslek olduğunu, kendilerini korumaları gerektiği düşünerek silah taşımak istemektedirler. Ancak silahsızlanmayla savaşılmaması gereken ülkemizde adaleti temin etmesi gereken hukukçuların dahi silah edinmesi olumsuz bir tablo yaratmaktadır.

Bireysel silahlanmanın temelinde yatan ve adalete olan güvensizlik hissini toplumda yaygındır. Bu durum adalet alanında çalışanların bireysel silahlanma alanındaki görüşlerinin araştırılmasına araştırmacıları yönlendirmiştir. Çalışmanın planlayıcısı öğrenciler olması ve Adalet Bakanlığından izin alma ve anket yapacak vakit bulma zorluğu sonucu; çalışma adalet alanında çeşitli mesleklerde görev alacak, insanların huzurlu bir şekilde yaşamasını sağlayacak bir mesleğe sahip olacak hukuk fakültesi öğrencilerinin bireysel silahlanma konusundaki görüşlerinin ve tutumlarının araştırılması olarak planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem

Marmara Üniversitesi hukuk fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin bireysel silahlanma konusundaki tutum ve davranışları ölçme amaçlı bir anket araştırma kapsamında uygulanmıştır. Ölçeğe dayalı anket hazırlama konusunda bu konunun uzmanı öğretim üyelerinden yardım alınmıştır. Marmara üniversitesi öğrencilerinin, bireysel silahlanma konusundaki tutum ve davranış özelliklerini belirlemek amacıyla bir anket formu hazırlanmış ve anket formunun değerlendirilmesi için rastgele seçilen 36 öğrenci ile bir ön çalışma yapılmıştır. Ön çalışma sonucu tam olarak anlaşılmayan sorular belirlenmiş ve bu sorular öğrenciler ile çalışmacılar ve danışman öğretim üeleri tarafından gelen öneriler doğrultusunda değiştirilmiştir. Ölçek soruları içinde medyanın bireysel silahlanma konusundaki etkisi, armağan silah kavramı, çocuklara oyuncak silah satılması vb sorulmuştur. Ayrıca bireylerin eğlenmek amacıyla düğünlerde ve şampiyonluk kutlamalarında silah kullanımı ve diğer bireylerin ölümüne neden olmaları durumunda yargılanmaları sonucunda gereken cezayı alıp almadıkları konusundaki düşünceler sorgulanmıştır. Ölçeğin geçerlilik çalışması için dil ve içerik geçerliği incelenmiştir. Ölçeğin güvenilirlik çalışması amacı ile iç tutarlılık için Cronbach alfa katsayısı, test-tekrar test güvenilirlik katsayısı hesaplanmıştır. Faktörler için Cronbach alfa katsayıları 0.67-0.914 arasında bulunmuştur. Tüm ölçek için Cronbach alfa katsayısı 0.83, test-tekrar test katsayısı 0.73 olarak bulunmuştur. Faktör analizine göre, ölçek bireysel olarak silaha eğilim ve özenme, başlarının silah kullanmasını hoş görmeme olmak üzere iki faktörden oluşmuştur.

Marmara Üniversitesi hukuk fakültesinde okuyan tüm öğrencilerinin %10 örneklem kapsamına alınmıştır ve randomize ve tabakalı (cinsiyet ve sınıf) örneklem yolu ile 350 saptanmıştır. Gönüllülük esasına göre anket uygulandığı için toplam 310 kişiye anket uygulanabilmiştir. Katılım oranı % 85.57 dir. Fakat anketi tüm soruları cevaplayarak tamamlayanların sayısı 223 dür. Oranı % 71.93 dür. 87 kişi (% 28.07) anketin sorularını anketörlerin olumlu yönde uyarılarına rağmen eksik bırakmışlardır. Sonuçlar SPSS 17.00 veri tabanında değerlendirilmiştir. Ortalama, Standart Sapma, Yüzde, Ki-kare, T testi, vb istatistiksel tanımlayıcı anlamlılık testleri kullanılmıştır. Dağılım Normal özellikler göstermektedir.

Hipotezler:

Ho: Hukuk öğrencilerinin cinsiyet ile bireysel silahlanma konusundaki bakış açıları arasında fark yoktur.

H₁ : Hukuk öğrencilerinin cinsiyet ile bireysel silahlanma konusundaki bakış açıları arasında fark vardır.

Ho: Hukuk öğrencileri mesleki kariyeri esnasında bireysel silahlanmaya olumlu bakmazlar

H₁ : Hukuk öğrencileri bireysel silahlanma konusunda olumlu bakarlar.

Ho: Medya bireysel silahlanmayı teşvik etmez.

H₁ : Medya bireysel silahlanmayı teşvik eder.

Ho: Aile ve yakın çevrede silah taşıyanların olması bireysel silahlanmayı teşvik etmez.

H₁ : Aile ve yakın çevrede silah taşıyanların olması bireysel silahlanmayı teşvik eder.

Bulgular

Çalışmaya 109 kız, 114 erkek öğrenci katılmıştır. Yaş ortalaması 19.09± 2.01 dır. Öğrencilerin cinsiyet ile bireysel silahlanma konusunda bakış açıları test edilmiştir. Arada istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmıştır ($X^2=9,238$; $p<0.001$). Kız öğrenciler arasında bireysel silahlanma konusunda olumsuz görüş belirtenlerin oranı % 87.05 dır. Erkek öğrenciler arasında ise % 70.23 dür. İki yüzde arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır($p<0.001$). Kız öğrenciler bireysel silahlanmaya karşıdır.

Öğrencilerin bireysel silahlanmaya bakış açıları Tablo 1. de verilmiştir.

	Sayı(n)	Yüzde
Gerekli	43	19.3
Gerekli Değil	180	80.7
Toplam	223	100

Öğrencileri %80.7 bireysel silahlanmaya karşıdır. Sadece %19.3 bireysel silahlanmaya karşı değildir. Kız öğrencilerin % 15 silahın gerekli olduğunu, % 85 gereksiz olduğunu düşünmektedir. Erkek öğrencilerin ise % 32 silahın gerekli olduğu kanaatindedirler. % 68 ise silahın gereksiz olduğunu düşünmektedirler.

Öğrencilerin yaşları ile bireysel silahlanmaya bakış açısı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktur ($t= 1.307$; $p>0.05$).

Öğrencinin eğitim gördüğü sınıf ile bireysel silahlanmaya bakış açısı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır($X^2=3.95$; $p<0.05$). Hukuk fakültesinde okuyan öğrencinin eğitim gördüğü sınıf düzeyi yükseldikçe bireysel silahlanma konusuna olumsuz bakmaktadırlar. 1. sınıfların %15 silahın gerekli olduğunu düşünürken, 2. sınıfların % 11 bireysel silahlanmaya olumlu bakmaktadırlar. 3. sınıfa geçen hukuk fakültesi öğrencilerinin ise % 9 bu konuda

olumlu görüş belirtmektedirler. 4. sınıf öğrencilerinin ise % 7 si silah ta bireysel silahlanmaya konusuna sıcak bakmaktadırlar.

Tablo 2. Hukuk Fakültesi Öğrencilerinin İlerde Mesleğini İcra Ederken Silah Taşımaya Konusundaki Düşünceleri.

	Sayı(n)	Yüzde
Gerekli	57	35
Gerekli Değil	166	65
Toplam	223	100

Öğrencilerin sadece % 35 mesleğini icra ederken silah taşımının gerekli olduğunu düşünmektedirler. Meslek yaparken silah taşıma veya bulundurmaya düşünme cinsiyet, sınıf arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki vardır($p<0.001$).

Hukuk mesleği mensubu olma ile bireysel silahlanma isteği arasında anlamlı bir ilişki vardır($X^2=9.13$; $p<0.001$).

Silah edinme ve taşıma nedeni olarak korunma isteği ön planda geldiği gözlenmiştir (% 84). Diğer bir nedende kendi adaletini kendi uygulama isteğidir(% 74). İtibar ve güç için diyenlerin oranı % 56 dır.

Oyuncak silah satılmasını hukuk öğrencileri arasında doğru bulmayanların oranı % 89 dur.

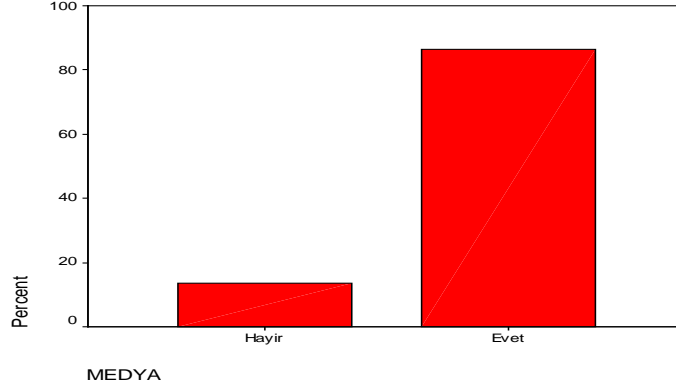
Hukuk öğrencilerinin % 95 düğün, sünnet, kutlama vb olaylarda silah atılmasına karşı olduklarını belirtmişlerdir. Bu bulgu öğrencilerin yaşı, cinsiyeti, sınıfı vb parametrelerden etkilenmemektedir.

Öğrenciler tüm ateşli silahlar dışında kuru sıkı tabanca, biber gazı, her türlü bıçak, sustalı, kasatura, delici kesici aletler vb hepsinin silah kapsamına girdiğini belirtmişlerdir.

Hukuk fakültesi öğrencilerinin tamamına yakını (% 98) silahın armağan olarak verilemeyeceği kanaatinde dirler.

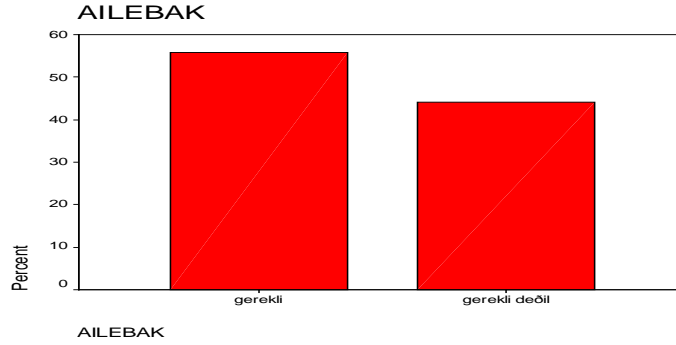
Öğrenciler % 97.5'i silah kullanımının erkekler arasında yaygın olduğu düşünmektedirler.

Medyada yer alan yayınların ve haberlerin bireysel silahlanmayı teşvik edip etmedikleri hakkındaki soruya verilen cevaplar grafik 1. de gösterilmiştir.

Medyanın bireysel silahlanmayı teşvik ettiğini düşünenlerin oranı % 86.5 dır. Bu konuda medyanın etkisiz olduğunu düşünenlerin oranı ise % 13.5 dır. İki yüzde arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır($p<0.05$).

Aile ve yakın çevrede silah taşıyan var mı sorusuna evet diyenlerin oranı % 33.7 dır. Yok diyenlerin oranı % 66.3 dır. Ailesinde silah olanların bireysel silahlanmaya bakış açısı sorgulandığında ise olumlu bakanların oranı grafik 2. de gösterilmiştir.

Grafiğe göre ailesinde silah olduğunu söyleyenlerin içinde % 55.8'i silahın gerekli olduğunu savunmaktadır. Sadece % 44.2'si silah gerekli değil demektir. İki yüzde arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardır($p<0.05$). Relatif Risk 1.83 dür. Ailesinde silahı olanların silahı benimseme oranı olmayanlara göre 1.83 kat daha fazladır.

Sonuç

Hukuk öğrencilerinin silaha bakış açısının olumlu olmaması son derece sevindirici bir bulgudur. Kız öğrenciler bireysel silahlanmaya olumsuz bakmaktadırlar. Mesleğini yaparken silah taşımayı düşünenlerin oranı azdır. Oyuncak silaha öğrenciler karşıdırlar. Ayrıca silahın kutlama amacıyla kullanımı hukuk öğrencileri tarafından onaylanmamaktadır. Hukuk öğrencileri medyanın bireysel silahlanmayı teşvik ettiği görüşündedir. Yakın aile çevresinde silah

olanların silaha daha olumlu bakması ise araştırmacıların üzerinde önemli durduğu bir konudur. Amerika’da yapılan çalışmalarda evde silah bulunmasının bireyleri silahlı sevmeye sevk ettiği belirtilmiştir(Hemenway 2010: 502-511)

Bakırköy Psikiyatrik Tedavi ve Araştırma Merkezi görevlileri (BAPAM) tarafından yapılan bir araştırmanın sonucunda her 1 adet resmi kökenli (askeri ve emniyet) silaha karşılık 5 adet sivil kökenli silah bulunduğu saptanmıştır(bapam.bakirkoyport.com). Bu bulgu ülkemizde silahın sevilme nedeni olarak önemli bir bulgudur. Ülkemizde yakın aile çevresinde çok fazla silah bulunmaktadır. Bu nedenle hukuk fakültesinde ders programlarında bu konu ile ilgili mevzuata daha çok verilmesi biz öğrencilerin bilinçlenmesi açısından gereklidir.

İnsanların kendini adaletini uygulama ve korunma amaçlı silah taşımaları isteği bu çalışmanın dikkat çeken bir başka sonucudur. Geleceğin hukukçularının adaleti daha çabuk sonuçlandırması gereklidir. Bireylere kendi adaletini gerçekleştirme yolunda engel olma yolunda bu ivedilik çok gereklidir. Bireysel silahlanmaya en yaygın gerekçe “güvenlik” olarak gösterilmektedir. Bireylerin adalet ve kolluk glerine olan güvensizliği bir çok çalışmada çok yüksek bulunmuştur (<http://www.umut.org.tr>).

Türkiye’de 120 bin silah bağımlısı olduğu bulunmuştur. Silah bağımlısı olan insanların normal insanlara göre dokuz kat fazla intihar ve beş kat fazla adam öldürme riskleri olduğu BAPAM tarafından tespit edilmiştir. BAPAM, Türkiye’de silah ruhsatı almak için başvuranların neden silah aldıklarını sorguladığı bir araştırmasında ise oranlar sıra ile şu şekildedir. Evde bulunsun (%23,6), merak-hobi (%16,7), avcılık-atıcılık (12,7), meslek gereği (%6,8), Hatıra (%5,5), iç riski (%35) vb. Bizim alışmamızda da benzer sonuçlar saptanmıştır.

Özellikle erkek çocukları silaha zendirmemek için silah tarzında oyuncakların satılmasına engel olacak mevzuatlara gerek vardır ve tüm hukukçuların boynunun borcudur.

Öğrenciler kuru sıkı ve bıçak vb aletleri de silah olarak saymaktadırlar. Son derece UMUT verici bu bulgular araştırmacıları bu alanda daha fazla imkan bularak daha fazla araştırma yapmaya sevk etmektedir.

KAYNAKLAR:

1. Hemenway D.(2010). Risk and Benefit of Gun in the Home. American Journal Of Lifestyle Medicine November/December 2011 Vol. 5 No. 6: 502-511.
2. Sami, Şemsettin (1987), Kamus-I Türki, Çağrı Yayınları, İstanbul.
3. dictionary.oed.com. Son eklenme tarihi. 16.11.2011.
4. Yıldırım M. www.arem.gov.tr/makale/ic_guvenlik/silah_kullanimi.htm. Son eklenme tarihi. 16.11.2011
5. http://www.iansa.org. Son eklenme tarihi. 16.11.2011.
6. www.larousse.fr. Son eklenme tarihi. 16.11.2011.
7. www.mevzuat.adalet.gov.tr/html/21555.html. Son eklenme tarihi. 16.11.2011.
8. http://www.turkhukusitesi.com/showthread.php?t=16144. Son eklenme tarihi. 16.11.2011
9. http://www.umut.org.tr. Umut Vakfı “Kurusıkı Silahların Hukuki ve Sosyal Durumu” Komisyonu Raporu.
10. http://www.umut.org.tr. Umut Vakfı “Kurusıkı Silahların Hukuki ve Sosyal Durumu” Komisyonu Raporu. İçişleri Alt Komisyonu’nda kabul edilen Silah Kanunu Tasarısı hakkındaki Umut Vakfı’nın Açıklaması Ve Önerileri.
11. http://www.umut.org.tr/HukukunGencleri/TamMetinlerSunu/PelinPinar Kaya.pdf. Son eklenme tarihi. 16.11.2011.
12. www.yayin.adalet.gov.tr. Son eklenme tarihi. 16.11.2011.